

Spørgsmål 187:

Ad ministerens ændringsforslag nr. 1 samt ministerens besvarelse af spørgsmål 48, jf. L 79 – bilag 218, hvoraf det fremgår, at ministeren foreslår, at lovforslaget ændres, således at der kan ydes særlige tilskud til nedsættelse af deltagerbetalingen for beboere i små øsamfund.

- Hvorfor omfattes småøerne af denne ordning, men ikke andre mindre geografiske enheder?
- Har småøerne særlige forhold, som kan begrunde denne forskelsbehandling?

Svar:

Af bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1 fremgår det, at forslaget om særlige grupper primært sigter mod pensionister, og at undervisning, der forudsætter små hold, primært sigter mod instrumentalhold og de særlige forhold i små ø-samfund m.v.

Når der står »m.v.« i bemærkningerne, er tilsvarende tyndt befolkede områder omfattet af bestemmelsen, men det er kommunalbestyrelsen, der inden for lovens rammer beslutter, hvorvidt der skal ydes supplerende tilskud, og hvilke særlige forhold, herunder hvilke geografiske områder, der skal kunne betinge supplerende tilskud.

Spørgsmål 188:

Kan ministeren give konkrete eksempler på en kommunal tilskudsmodel, der betyder, at man ikke fratager folkeoplysende foreningers fri emnevalg?

Svar:

Kommunerne har fremover mulighed for at forvalte tilskudsgrænsen for folkeoplysende voksenundervisning som et gennemsnit. Kommunen kan altså differentiere tilskuddet inden for en ramme på 1/3 af foreningernes samlede leder- og lærerlønudgifter til almindelige deltagere og 7/9 af lønudgifterne til handicappede. Med denne frihed til at prioritere følger i sagens natur en administrativ udfordring, som kommunen eksempelvis vil kunne løse på følgende måde, som jeg finder rimelig enkel:

1. Budgettering af foreningernes samlede lønninger i.f.t. det forventede aktivitetsomfang for hhv. ordinære og handicappede deltagere (f.eks. med udgangspunkt i sidste års aktivitet).

2. Fastlæggelse af kommunens loft for det samlede tilskud i.f.t. foreningernes samlede lønudgifter (frit for kommunalbestyrelsen op til max. 1/3 for ordinære elever og 7/9 for handicappede) og herefter fastlæggelse af kommunens samlede ramme til aften-skoleundervisning.
3. Fastsættelse af tilskudsbrøker til forskellige faggrupper – f.eks.:
4. Fag/emner med 5 pct.-tilskudsloft.
5. Fag/emner med 15 pct.-tilskudsloft
6. Fag/emner med 33 pct.-tilskudsloft
7. Fag/emner med 50 pct.-tilskudsloft
8. Fag/emner med 67 pct.-tilskudsloft
9. Budgettering af *delrammer* til de respektive faggrupper i.f.t. forventet aktivitet.
10. Fordeling af *delrammer* blandt foreningerne. Vilkåret for brug af delramme D og E er, at foreningens samlede tilskud ikke overstiger den udmeldte rammes andel af de lønudgifter, som rammen forudsætter.

Kommunens budgetrisiko vil hermed kunne minimeres, samtidig med at kommunen respekterer foreningens frie emnevalg inden for den anførte tilskudsmodel.

Spørgsmål 189:

Ad svaret på spørgsmål nr. 40, jf. L 79 – bilag 219

Kan ministeren garantere, at hele den oplysende del af folkeoplysningen bliver fritaget for lønsumsafgift – og hvad har ministerens sonderinger med skatteministeren ført til?

Svar:

Jeg afventer fortsat en tilbagemelding fra skatteministeren og vil derfor ikke gå videre med denne sag på nuværende tidspunkt.

[Spørgsmålet er besvaret før spørgsmål 185. Se svaret på spørgsmål 185 ovenfor]

Spørgsmål 191:

Mener ministeren, at det er vigtigere at tilgodese de lokale kommunale ønsker og behov frem for at tilgodese den lokale folkeoplysnings ønsker og behov?

Svar:

Jeg mener, at det er vigtigt både at tilgodese kommunernes og den lokale folkeoplysnings ønsker og behov. Og det er min opfattelse, at lov-